

(4 Kärleken i Andens moderskap.doc)

Brev till nyomvända

4 Kärleken i Andens moderskap s 173–176

EG talar till nyomvända i första hand, till kristna som erfarit den *andra födelsen* i andra hand. Hans argumentation är ej avsedd för oomvända.

Ingen varelse är mera hjälplös och beroende av ständig tillsyn än människan de första åren av sin tillvaro. Men han, som har bestämt den späda barndomens långa månader, har också sört för den kärlek och det tålmod, varmed fader och moder välkomna och vårda den nykomna lilla varelse, som gjort sitt inträde i deras hem (**slut 174, 175**). Det är icke ofta en moder kan förgäta sitt späda barn, så att hon icke har förbarmande därmed. Skulle Gud hava nedlagt egenskaper hos en moder, som han själv saknar? Skulle han så omsorgsfullt hava sört för oss vid vår första födelse och icke hava haft omsorg om oss i den andra? Är icke föräldrakärleken en skuggbild av den gudomliga kärleken? Är han icke både fader och moder? s 174 f

Avsnittet går ut på att övertyga nyomvända kristna om Guds kärlek till dem. Denna Guds kärlek benämner han *Andens moderskap*. Beteckningen beror av att han ser Guds kärlek som ett fullkomnande av naturens omsorg om "det lilla fröet", fågelhonans om sina ungar och modern om sina barn.

Och i denna sitt hjärtas översvallande fröjd vill han göra ditt emottagande så konungsligt som möjligt. »Tagen fram!» så ropar han, som ingav naturen att smycka sin vagg och fågelhonan att skydda sina ungar. Varje förlorad son, som återvänder, skall finna ett gästabad tillrett för sig. Men borden äro lika festligt dukade var morgon, och kärleken i Andens moderskap är evig, obegränsad. s 174

Detta Guds fullkomnande förutsätter att Gud också ligger bakom all annan moderkärlek.

Skulle Gud hava nedlagt egenskaper hos en moder, som han själv saknar? Skulle han så omsorgsfullt hava sört för oss vid vår första födelse och icke hava haft omsorg om oss i den andra? Är icke föräldrakärleken en skuggbild av den gudomliga kärleken? Är han icke både fader och moder? s 175

EG:s syfte är att uppmuntra nyomvända kristna i deras svaghet. Svagheten, fruktan, frestelserna och de onda anlagen "driver inte Gud" från den nyomvända. Dessa "lidanden" drar tvärtom ner hans ömmaste kärlek.

Din svaghet, din fruktan, dina frestelser, dina onda anlag och din tröghet att fatta de himmelska tingen skall icke driva Gud ifrån dig, utan föra honom närmare dig. Dessa dina lidanden skola draga ned hans ömmaste kärlek över dig, stackars späda varelse. Han skall sitta bredvid dig såsom en sköterska. Han skall övervaka varje förändring i ditt tillstånd. Han skall vaka över dig med outtröttlig omtanke. Han skall uppfylla alla dina behov. Du är ett barn. Men moder och barn förstå varandra. Han skall undervisa dig om ting, som äro dolda för de visa och kloka men uppenbarade för de späda barnen, genom ord, vilka även de kunna förstå. s 175

Så långt, vad jag förstår, egna tankar som han funnit bekräftade hos Meyer. Ett mer eller mindre direkt citat är följande mening.

Vila ut hos honom. Han skall icke lämna dig, förrän du har uppnått den fullkomliga mogenhetens skönhet i Kristus Jesus. (Meyer). s 175

Därefter blir EG helt och hållet sig själv. Allt blir tillspetsat. Barnets hjälplöshet, känslor som styr åt fel håll, oförmåga att se Guds vilja, förlorad förvissning om Guds kärlek, har gjort den nyomvända svag och vanmäktig. Då gäller att kasta allt på honom, det betyder "ansvaret för din ledning, ditt beskydd och din förlossning". Allt stött med en uppsjö av bibelord.

Kasta dig på Herren med ett nyfött barns hjälplöshet och behov. Kasta på honom ansvaret för din ledning, ditt beskydd och din förlossning. Om du ej kan förstå hans vilja, så vänta av honom, att han skall uppenbara den för dig. Om du ej kan hava de känslor du borde hava, så tro, att hans känslor för dig äro oföränderliga såsom en faders. Om du blivit övervunnen av synden, så var viss om att detta icke kan omintetgöra hans kärlek, lika litet som kopporna, vilka hava fördärvat något kärt ansikte, kunna hindra modern från att kyssa dess ärriga läppar. s176

Bibelstödet

Stödet för argumentationen genom exempel, skarpaste exemplen från Lukasevangeliet.

– Stöd genom perifera exempel

” Stöd genom bibelteologiskt viktiga exempel på Guds hjälp

* Viktiga bibelstöd

–1 Mos 41:56 s 176 Och det blef hungersnöd öfver hela landet, och Josef öppnade alla förrådshus och sålde säd åt Egyptierna. Och hungersnöden var stor i Egyptens land

–1 Mos 45:27 f s 176 Och de omtalade för honom alla Josefs ord, hvilka han hade sagt dem. Och då han såg vagnarne, som Josef hade sändt för att hämta honom, blef Jakobs, deras faders, ande upplifvad. Och Israel sade: Det är nog: Josef, min son, lefver ännu! Jag vill fara och se honom innan han dör.

” 2 Mos 13:21 s 176 Och Herren gick framför dem om dagen uti en molnstod, på det han skulle föra dem rätta vägen, och om natten uti en eldstod, på det han skulle lysa dem, så at de kunde tåga både dag och natt.

” 2 Mos 13:27 s 176 Och Israels barn bröto upp och drogo från Rameses till Suckot, vid pass *sex hundra tusen* män till fots, förutom kvinnor och barn.

” 2 Mos 15:27 s 176 Och de kommo till Elim, och där voro tolf vattukällor och sjuttio palmträd, och de lägrade sig där vid vattnet.

–4 Mos 13:24 f s 176 och de kommo till Eskolsdalen, och där afskuro de en vinrankskvist med en *druflase* på, och denna buro de, två man i sänder på en stång. Äfven af granatäpplena och fikonen tog de mig sig. Detta ställe blef kalladt Eskolsdalen för den *druflasens* skull, som Israels barn där afskuro.

* Ps 103:13 s 173 Såsom en fader förbarmar sig öfver barnen så förbarmar sig Herren öfver dem som frukta honom.

* Jes 49:15 s 173 Skulle väl en kvinna förgäta sitt dibarn, så att hon icke förbarmade sig öfver sitt lifs son? Ja, om än hon förgåte honom, skall jag icke förgäta dig. Jes 49:15

* Sef 3:17 s 174 Herren, din Gud, är midt uti dig, den starke hjälparen. Han skall fröjda sig öfver dig med lust, tiga stilla i sin kärlek, glädjas öfver dig med jubel. Sef 3:17

* Matt 6:29 s 173 Men jag säger eder att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en af dem.

* Luk 10:21 s 175 I samma stund fröjdade sig Jesus i anden och sade: Jag prisar dig, Fader, himmelens och jordens Herre, att *du har fördolt detta för visa och kloka och uppenbarat det för enfaldiga*. Ja, Fader; ty så har varit behagligt för dig. Luk 10:21

* Luk 15:1-7 s 174 Det förlorade fåret.

* Luk 15:11-32 s 174 Den förlorade sonen

* Luk 15:22 s 174 Då sade fadern till sina tjänare: *Bären fram* den yppersta klädningen och kläden honom däruti och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Luk 15:22

* Luk 15:8-10 s 174 Den borttappade penningen

* Joh 6:1-13 s 176 1Sedan for Jesus över till andra sidan av Galileiska sjön, eller Tiberiassjön. 2Mycket folk följde efter, därför att de såg de tecken han gjorde genom att botade sjuka. 3Och Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar. 4Det var strax före judarnas påskhögtid. 5När Jesus lyfte blicken och såg att så mycket folk var på väg till honom sade han till Filippus: "Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får något att äta?" 6Det sade han för att pröva Filippus, själv visste han vad han skulle göra. 7Filippus svarade: "Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, om de skall få en bit var." 8En av lärjungarna, Simon Petrus bror Andreas, sade: 9"Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. 10Men vad förslår det till så många?" Jesus sade: "Låt folket slå sig ner." Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner – det var omkring fem tusen män. 11Jesus tog brödet, tackade Gud och delade ut åt dem som låg där, och likaså av fiskarna så mycket de ville ha. 12När de hade ätit sig mätta sade han till lärjungarna: "Samla ihop bitarna som har blivit över, så att ingenting förfars." 13De samlade ihop dem och fyllde tolv korgar med de bitar av de fem kornbröden som hade blivit över när de ätit.

* Ko1 2:9 s 176 Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen.